

Pojken som rymde hemifrån

Av Lena Bengtsson

Burro Dubale är en arg och ledsen pojke. Hans far är inte snäll mot honom. En dag rymmer han hemifrån. Han går och går de många milen från Damot Bossa till Addis Abeba. Där låter den svenske missionären Karl Cederqvist på Entotoberget honom börja i skolan. Sex månader tycker Burro räcker gott för att han ska lära sig allt han behöver.

Fransmännen bygger en järnväg från Djibouti till Addis Abeba. Burro får arbete på bygget. 1924 kommer han till Harar och får höra om en annan skola. Läraren är svensk och heter Anton Jönsson. Han får arbete som stalldräng hos Anton och blir elev i missionskolan. Han är med på andakter och gudstjänster. Nu upptäcker han att Jesus älskar honom, barnet som far inte tyckte om. En dag händer något sorgligt, hans kompis dör. Han börjar tänka på alla där hemma. Tänk om de dör innan de fått höra om Jesus! Han vill gå hem! På vägen hem stannar Burro till i Addis Abeba. Han träffar amerikanska missionärer som ska söderut i samma riktning som han. De anställer honom som evangelist. Efter en tid kommer krig och ockupation. Amerikanerna utvisas.

Burro vandrar runt i byarna med sin flerpipiga visselpipa av bambu. Utanför byarna stannar han vid vattenstället eller under ett träd och börjar spela. Snart samlas nyfikna för att höra på musiken. Burro tar fram sin slitna bibel och läser högt för dem. Många vill döpas, när de förstår att Jesus kom till världen för deras skull. De kristna bygger enkla kyrkor med en vägg öppen mot naturen. När de samlas till gudstjänst stannar människor upp utanför och lyssnar.

Kriget tar slut. Burro har gift sig och fått barn. Han vill gå hem för att se hur det är med föräldrar och syskon. Han går vägen om Addis Abeba. Anton Jönsson har flyttat dit. Burro berättar om sina bekymmer. Kanske tar människorna i hembyn inte honom på allvar? De vet ju vem han är, pojken som rymde. Inte ens Jesus blev trodd när han kom till sin hemstad och han hade ju inte gjort något dumt. Burro har kommit fram till att det är bättre att anställa en evangelist och bygga en kyrka. Problemet är att han inte har några pengar.

Anton tänker. Han har inte några pengar, inte BV:s mission heller. Det är så många hus som behöver repareras, en ny missionsstation håller på att byggas, allt är så dyrt efter kriget därför att alla bygger. Den som kan betala mest får köpa material till sitt arbete. Anton kommer plötsligt ihåg sina vänner i en liten förening som kallas Östra Smålands missionsförening. Han skriver brev och till slut kommer svaret. De kan hjälpa till och vill veta hur mycket det kostar att hålla en evangelist med lön och bygga en kyrka.

I Burros hemby Damot Bossa växer församlingen. Folket i byarna runt omkring vill också höra om Jesus. Bibeln översätts av de norska missionärerna till ett av de språk som talas i området. Burro Dubale träffar människor ur olika samfund som hjälper honom. Alla vill tillhöra Jesus och är delar av den världsvida kyrkan, eller som Jesus säger lemmar i Kristi kropp. I arbetet med att berätta för andra om Jesus, får var och en sin uppgift av Gud.

Fakta

- Kristendomen blir statsreligion i Etiopien på 300-talet efter Kristus, långt innan någon i vårt land hört berättas om Jesus. Etiopiska kyrkan kallas idag för Ortodoxa kyrkan.

- Ortodoxa kyrkan undervisade om Maria och helgonen. De förnekade inte Jesus, men hans roll var inte densamma som i Bibeln. Bibeln lästes på ett språk som människorna inte förstod. En hel del av prästerna kunde recitera psalmer ur Psaltaren utan att förstå vad de lästa. Några förstod språket. Många präster och medlemmar i den Ortodoxa kyrkan kom till tro genom missionens arbete, men i Ortodoxa kyrkan kallades de kättare och förföljdes. Präster var rädda att förlora sina inkomster. De evangeliskt troende kallades Mariaförnekare. Många av dem led martyrdöden.

- Missionen startade i förhoppning att om Bibeln kunde läsas på stamspråken så skulle det bli en väckelse i den gamla Ortodoxa kyrkan. Många olika missionsföreningar har skickat missionärer till Etiopien från mitten av 1800-talet.

- De första svenskarna kom från Evangeliska Fosterlandsstiftelsen, EFS. Den föreningen har delats upp i flera, bland dem Bibeltrogna Vänner som idag heter Evangelisk Luthersk Mission, ELM.

- Östra Smålands missionsförening har samma bakgrund som EFS. Den bildades vid mitten av 1800-talet för att man skulle ha råd att anställa en predikant i Småland.

- Både Danmark och Finland har skickat missionärer, många genom BV.

- Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM) började skicka missionärer till Etiopien efter andra världskrigets slut. De har sitt arbete i södra delarna av landet.

- Presbyterianerna kom från USA till Etiopien ungefär samtidigt med de första svenskarna.

- Vi skulle kunna räkna upp många olika länders missionsföreningar som arbetar eller har arbetat i Etiopien. Av deras arbete har det blivit två Lutherska kyrkor Mekane Jesus kyrkan och EELC.